TRIOLETAS APIE SNIEGĄ

Sninga smarkiai už langų,
Man nepaprastai gražu.
Snaigės šoka tarp delnų,
Sninga smarkiai už langų.
Krenta sniegas nuo stogų
Ar Kalėdos už kalnų?
Sninga smarkiai už langų,
Man nepaprastai gražu.

LINAS ŽUKAUSKAS, 7A

Kalėdų eglutė graži ir linksma
Ji puošia, dabina lai mūsų namus.
O pasakos mūsų teskrieja sapnais,
Ir žvaigždės mums kelią nušvies.

ONA MEKŠRIŪNAITĖ, 6B

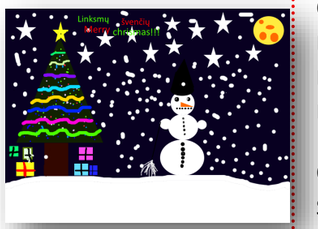

KAMILĖ SKĖRYTĖ, 5A

PASAKA-POKŠTAS

Kartą seniai seniai per Kalėdas keistas mėlynas padaras, vardu Benicijus, pavogė visas dovanas ir bandė sugadinti Kalėdas. Benicijus daug eglių sugadino, gąsdino gyventojus. Jis visada taip elgdavosi per Kalėdas, vadino tai pokštais. Per Kalėdas jis valgė vien picijas, užsigerdamas kolakokija. Benicijui labai nepatiko Marticijus ir Kornelicijus, bet labiausiai nemėgo Arnicijaus, nes šis dėjosi esąs pats kiečiausias pokštininkas. Bet šiaip jie visi buvo šaunūs bernicijai ir mėgo valgyti picijas, o prie jų labai tiko išdaigos. Todėl Tomicijus pakvietė visus kartu švęsti Kalėdas ir pavalgyti. Visi susitikę sukūrė juokingą pokštą (taupydami jūsų brangų laiką nesakysime kokį, tik užtikriname, labai negražų) ir jį panaudojo prieš Arnicijų.

Kitą dieną labai snigo, bet Benicijus pasiryžo eiti pas Lukicijų į namus. Jis nežinojo, kad Lukicijaus namuose jo laukia Arnicijus su kalėdine dovana-pokštu. Verčiau būtų nėjęs...

P. s. Visi šios istorijos veikėjai yra išgalvoti, todėl autorius nepriima jokių pretenzijų.

LUKICIJUS PTICIJUS, 6B

KALĖDINĖ NUOTAIKA

Pro langus matosi eglės,
Su šokančiomis kalėdinėmis lemputėmis.
Tokios linksmos, kad apsakyti negaliu.
Vis matosi iš tolo, kad ir kur benueičiau.

O priėjęs prie svetainės lango,
Pamačiau tokius mažyčius vaikučius,
Kurie statė senį besmegenį,
Didesnį už juos.

O netoliese mažas vaikas,
Sėdėjo ant suoliuko nusiminęs,
Pamąsčiau, kas jam,
Kad liūdi vienišas.

Staiga prie jo priėjo,
Maža mergaitė, kuri padrąsino jį.
Berniukas atsistojo linksmas ir nuėjo,
Prie tų linksmų vaikų.

Ir staiga mano namuose pakvipo,
Tikrais saldžiais meduoliais,
Ir girdis linksmas mamos balsas:
- Elniuk mano, ateik meduolių valgyt!

RADVILĖ GRUBINSKAITĖ, 6B

ŠALTASIS TRIOLETAS

Aš nemėgstu šios žiemos,
Viskas balta, snaigės šaltos,
Greit spalva balta mus užliūliuos,
Aš nemėgstu šios žiemos.
Mano rankos jau ledinės,
Krenta snaigės paskutinės,
Aš nemėgstu šios žiemos
Ir baltos šaltos spalvos.

DOMANTAS ATKOČIŪNAS, 7B

RUGILĖ SUBAČIŪTĖ, 5

APIE MŪSŲ LAIKRAŠTĮ – MES INFORMUOJAME, DALINAMĖS, PATARIAME

Laikraštis kviečia bendradarbiauti (siūlykite temas, reikškite pageidavimus, nuomones, kritikuokite).
Gyvenkime, džiaukimės, mokykimės kartu.
Mokyklos laikraštis – tai jūs. Rašykite mums: poskambucio@gmail.com

Redaktoriai: L. Kairienė Maketavo: L. Kuchalskienė. Piešinių autoriai penktokai

PANEVĖŽIO ROŽYNO PROGIMNAZIJA

PO ŠKAMBUČIO

Panevėžio Rožyno progimnazijos laikraštis 2017 m. gruodžio mėn. Nr. 19

Kokie mokyklai buvo šie besibaigiantys 2017-ieji metai?

Šie mokslo metai buvo labai geri, nes didėjo mokinių skaičius ir jų pažymiai gerėjo. Buvo vykdomi mokyklai reikšmingi ir įdomūs projektai.

Ar laukiate Kalėdų?

Taip, kaip ir visi žmonės, labai laukiu Kalėdų. Šiemet mokykloje ypatingai jaučiasi šventės laukimas, vyksta renginių repeticijos, sklinda kepamų imbierinių sausainių kvapas.

Ko norėtumėte palinkėti mokyklos bendruomenei ateinančiais metais?

Norėčiau palinkėti meilės, ramių ir gerų Kalėdų, daug dovanų, laimingų Naujųjų Metų. Tegul Jūsų namuose nepritrūksta jaukumo ir žmogiškosios šilumos, džiaugsmo ir ramybės. Viltingai žvelkite į ateinančius metus, tebūnie jie dar sėkmingesni!

ADELINA TOMKEVIČIŪTĖ, 5

ROŽYNO PROGIMNAZIJOS DIREKTORĖ AIDA ADIKLIENĖ

KAIP ŠVENČIAME KŪČIAS IR KALĖDAS?

Kūčių dvasia. Kas tai? Kūčios mūsų tradicinėje kultūroje – šeimos susiėjimas į vieną erdvę, kur suvažiuoja žmonės iš toli. Kitas dalykas – advento pabaiga. Baigiasi Kristaus gimimo laukimas. Šios plotmės siejasi ne tiek su materialiąja, kiek su dvasine kultūra. Ir kai kalbame apie Kūčių valgius ar Kūčių vakaro praleidimą, ta dvasinė kultūra duoda savo toną. Kūčios – pats ypatingiausias, paslaptingiausias metų vakaras. Tai – viena įspūdingesnių uždarų šeimos švenčių. Laikantis tos dvasios, Kūčių vakarą sutikti svečiuose būtų ne visai gerai.

Ar galima laužyti Kūčių patiekalų tradicijas? Labai svarbu išlaikyti tradicinį šventės stalo suvokimą. Jeigu žmogus turtina Kūčių stalą patiekalais, pagamintais pagal šiuolaikinius receptus, – puiku. Bet tas stalo praturtinimas turi išlaikyti bendrą Kūčių dvasią. Viskas turi būti paruošta be mėsos, kiaušinių ir pieno – laikantis pasninko, nes kitu atveju tai nebus Kūčios. Apelsinai ant Kūčių stalo atrodo normalu, tačiau bananai – ne.

Kada ant lietuvių Kūčių stalo atsirado 12 patiekalų? Manoma, kad vėlai – XIX a. pabaigoje -XX a. pradžioje, o galbūt – tarpukariu. Iš istorinės gastronomijos pusės, 12 patiekalų– prabanga. XIX a. viduryje 12 patiekalų per Kūčias galėjo pasigaminti labai maža dalis žmonių.

Anot Vilniaus universiteto profesoriaus Rimvydo Laužiko, reikia išlaikyti pagrindinius, pamatinius šventės principus.

Už lango sniegas, baltas lyg viltis. Žolės lopinėliai užšalę lyg norai mūsų širdyje. O ten tolėliau matau Kalėdas, stebinčias mus ir mūsų gerus darbus...

Adventas - tai metas keistis. Advento laikotarpiu turėtume apmąstyti savo ateinančių metų planus. Turėtume visiems atleisti ir atsiprašyti. Tai metas daryti gerus darbus. Ne veltui yra kuriamos kalėdinės istorijos apie gėrį ir blogį. Tokį nuostabų šviesų metą mes turėtume būti įkvėpti noro viską daryti gerai.

GABRIELĖ MORKŪNAITĖ, 6B

PO ŠKAMBUČIO
Panevėžio Rožyno progimnazijos laikraštis

INTERNACIONALIZACIJA MOKYKLOJE ARBA TIESIOG DRAUGYSTĖ

Lapkričio pabaigoje mokykloje lankėsi svečiai tarptautinio Erasmus+ KA2 projekto „Internationalisation management in school“ („Internacionalizacijos valdymas mokykloje) partneriai iš Olandijos Roterdamo miesto.

Projekto dalyviai, mūsų progimnazijos 6- 8 klasių mokiniai, dalinasi savo įspūdžiais.

Mūsų ir olandų bendravimas prasidėjo per internetinę programėlę. Mano pašnekovai atrodė labai draugiški, todėl tikėjausi nuoširdžių ir šiltų žmonių. Su savo šeimomis labai ruošėmės ir laukėme svečių.

Pagaliau jie įžengė į mūsų mokyklą. Buvo šiek tiek nedrąsu, tačiau po truputėlį įsidrąsinome, pradėjome šnekėtis apie Lietuvą, ką čia galima pamatyti.

Pirmąjį vakarą prie vakarienės stalo ėmėme šnekučiuotis apie olandų ir lietuvių tradicijas, žaidėme stalo žaidimus, mokėmės olandiškų žodžių. Vėliau ėjome susitikti su kitais projekte dalyvaujančiais vaikais, mokyklos stadione smagiai bendravome.

Antrą dieną vykome į Kauną, lankėmės Vytauto Didžiojo karo muziejuje, apžiūrėjome Lietuvos karių uniformas, ginklus. Paskui grožėjomės Kauno senamiesčiu, bažnyčiomis, pilimi.

Trečiąją dieną vykome į Radviliškio karinį dalinį. Ten vienas kareivis pristatė kario darbą, leido apžiūrėti karinę techniką. Smagu buvo pasėdėti karinėje mašinoje, palaikyti rankose tikrą šautuvą. Atsisveikinę su kariais, važiavome į Šiaulius. ,,Rūtos‘‘ saldainių fabriko šokolado muziejuje susipažinome su beveik keturių tūkstančių metų šokolado istorija, sužinojome, kaip šokoladą gamino majai ir actekai. Netrukus ir patys kibome į darbą. Pasipuošę juokingomis kepurėmis, gaminome saldainius, kurie puikiai pavyko. Vis dėlto tiesa, kad skaniausia yra tai, ką pats pasigamini.

Grįžusių iš kelionės mūsų laukė vakaronė mokykloje. Mus pasitiko lietuvių liaudies dainos ir vaišėmis nukrautas stalas. Buvome paruošę programą, olandai taip pat buvo parengę savo šalies pristatymą. Pasidalinę savo namų darbais ir pasivaišinę nulėkėm šokti. Ne tik olandai, bet ir mes mokėmės lietuvių liaudies šokių. Buvo labai smagu. Paklausėme savo svečių, ar jie moka šokti savo tautinius šokius, bet jie nemokėjo. Tikimės, kad iki kito susitikimo išmoks.

Nepastebimai atėjo ketvirtadienis ir mūsų svečiai jau turėjo vykti namo. Buvo labai liūdna. Pasirodė net ašarų. Niekas nenorėjo, kad vaikai, su kuriais per keletą dienų spėjome susidraugauti, išvyktų. Autobusas turėjo stovėti gal dešimt minučių, kol visi atsisveikinome. Guodžia mintis, kad dar susitiksime, kai vyksime pas juos į svečius. Manome, kad projekto tiksluose įrašytas svetimas žodis – internacionalizacija mokykloje po susitikimo tapo daug artimesnis ir suprantamesnis.

PROJEKTO DALYVIAI:
JUSTINA JUOTKAITĖ, MARTYNA AVILTYTĖ,
RUSNĖ KAMINSKAITĖ, DOMINYKAS BANIS,
AIRĖ MARAUSKAITĖ, OTILIJA PILKAITĖ

PO ŠKAMBUČIO
Panevėžio Rožyno progimnazijos laikraštis

MŪSŲ MOKINIŲ KLAUSĖME, KAIP JIE ŠVENČIA KŪČIAS IR KALĖDAS. ŠTAI KĄ JIE ATSAKĖ:

Didžiausios metų šventės Kūčios ir Kalėdos mūsų šeimoje yra labai laukiamos. Dieną ruošiamės Kūčių vakarienei. Kūčių vakarą sėdame prie stalo, ant kurio puikuojasi dvylika patiekalų. Prie stalo vienas kitam išsakome gražiausius palinkėjimus. Sukalbame maldą ir laužiame kalėdaitį. Mūsų šeimoje yra tradicija padėti lėkštutę mirusiesiems. Po vakarienės einame pasivaikščioti. Atsikėlę Kalėdų rytą randame po egle daugybę dovanų. Antrą Kalėdų dieną aplankome giminaičius, kurie gyvena kitame mieste. Taip ir baigiasi pačios didžiausios metų šventės, po kurių prasideda nauji darbai.

UGNĖ TOŠNICKAITĖ, 8A

Man įsiminė Kalėdos, kai išvykome į kelionę. Į Kroatiją mes važiavome tris paras, bet nuvykę labai nustebome, koks gražus miestas. Pamatėme vieną gražiausių eglių. Žmonės toje šalyje labai mandagūs. Jie turi daug įdomių tradicijų. Grįžome namo labai nustebę, parsivežėme naujų idėjų.

DOMINYKAS PAVLIJUS, 8A

GUSTINA KAIRYTĖ, 5

Mano įsimintiniausios Kalėdos buvo prieš dvejus metus. Buvo labai graži žiemos diena. Aš atsikėliau ir prisiminiau, kad šiandien Kalėdos. Nuėjau į antrą aukštą, ten buvo eglutė, o po ja raudonu popieriumi aplenkta dėžutė, ant kurios buvo užrašytas mano vardas. Aš nieko nelaukęs nusprendžiau atidaryti dėžę. Atidaręs dėžę pamačiau mažą gražų kačiuką. Pamatęs jį iškart sugalvojau jam vardą Mikis. Šiandien mano kalėdinė dovana Mikis yra gražus suaugęs katinas, kuris irgi mėgsta kalėdines dovanas.

IGNAS BALČIŪNAS, 8A

Per Kūčias visi važiuojame pas senelius. Ant stalo visada būna ne mažiau kaip dvylika patiekalų. Prieš valgant skaitoma malda, laužomas kalėdaitis. Po eglute dovanos atsiranda prieš Kūčių vakarienę. Per Kalėdas visa šeima gaminame maistą.

MODESTA ROMUTYTĖ, 8A

AUSTĖJA NAVARSKAITĖ,

AUSTĖJA DUMBRYTĖ, 5

Labai laukiu Kalėdų, kai visi sustoję aplink stalą kalbam maldą, laužome kalėdaičius, linkime vienas kitam visko geriausio ateinančiais metais. Po to einame prie Kalėdų eglutės ir išsidaliname dovanas. Pasidaliname įspūdžiais, ką gavome. Tuo metu jaučiu tai, kas vadinama kalėdine dvasia. Paprasta, bet taip jauku.

GABRIELIUS MAŽEIKIS, 8A

Kūčių vakarą mūsų visa šeima susirenka pas močiutę prie didelio stalo. Padedame lėkštutę mirusiems artimiesiems. Tuomet mes laužiame kalėdaitį, pradedame nuo vyriausio, baigia jauniausias. Sukalbame maldą. Vėliau visi susėdame prie didelio stalo, ant kurio puikuojasi dvylika patiekalų. Visi sočiai pavalgome ir dalinamės dovanomis.

URTĖ DOBROVOLSKYTĖ, 8B